

Integrovaný záchranný systém

A bylo po prázdninách, děti se vrátily do školky s úsměvem a plné elánu a natěšené na návštěvy, které nás čekají. Hned v úterý, první den po prázdninách do naší školky zamířila policejní hlídka dálniční policie Doloplazy. Děti se od pana policisty a paní policistky dozvěděly spoustu nových věcí, ale také si připomněly věci, které by již měly znát. Policisté chtěli vědět, jak jsou naše děti šikovné a ptali se na pár základních věcí, jako například: Kdy můžeme přecházet silnici, co je to semafor, co patří k povinné výbavě cyklisty a jak se máme chovat, pokud jedeme v autě. Naštěstí jsou naše děti opravdu šikovné a s malou nápovědou nakonec odpověděly na všechny základní otázky. Některé děti viděly policisty poprvé, tak jim pan policista ukázal, jaké to je mít na sobě neprůstřelnou vestu, co vše patří do výbavy policisty, a také zjistil, jestli děti aspoň trochu znají dopravní značky. Venku si pak děti mohly s paní policistkou vyzkoušet, jaké to je, když nefungují semaforey a dopravu musí řídit policie. Nakonec nám policisté zahoukali na rozloučenou a přislíbili, že nás příští rok opět přijedou navštívit.

Následující den k nám na návštěvu přišla paní doktorka. Děti hned na začátku zaujala, jelikož s ní na návštěvu přišel také nemocný pacient Panda, kterého, tak jako občas děti, něco trápilo. Panda musel být pečlivě vyšetřen, aby se zjistilo, co ho vlastně trápí. Paní doktorka, dětem nejdříve ukázala, co vše potřebuje takový lékař k práci. Zdůraznila, že je důležité, aby se děti doktorů nebály, protože kdyby se bály, nemůže pan doktor vlastně ani zjistit, co dětem schází. Paní doktorka pacienta Pandu důkladně prohlédla a zjistila, že Panda má bolesti v bříšku, a tak musí na operaci. Paní doktorka i děti se přichystaly na operaci. Všichni dostaly roušky a mohly samotné operaci Pandy asistovat, jelikož, jak paní doktorka řekla, sestřičky a pomocníci jsou pro práci doktorů nepostradatelní. Děti si mohly poslechnout, jak bouchá opravdové srdíčko. Také se naučily, co dělat, když najdou nehybného kamaráda. A pacient Panda? Díky skvělé péči paní doktorky a jejích asistentů operaci přežil, bříško ho už nebolí a může zase dál mlsat sladké bonbony.

Poslední návštěva nás čekala ve čtvrtek, ale tato návštěva byla trochu nečekaná. Ale jak to všechno začalo: dopoledne přiběhla paní kuchařka a paní školnice do tříd dětí a vyhlásily poplach. Školka prý hoří, musíme se rychle evakuovat. Na nic se nečekalo, všichni jsme se rychle seřadili a vyšli ven před školku na bezpečné místo. Ale to už jsme slyšeli povědomé sirény, jelo k nám velké hasičské auto. Hasiči rychle rozmotali hadice a začali hasit školku. Následně se zjistilo, že naštěstí školka nehoří a vše je v pořádku. Aspoň jsme si pořádně prohlédli hasičské auto. Poté jsme se mohli všichni vrátit do školky, kde jsme si vyzkoušeli, jak se vlastně takový požár ohlašuje hasičům a co vůbec dělat, kdybychom viděli, že někde hoří. Nejen že nám hasiči zachránili školku, ale také přišli na návštěvu. Ukázali nám výstroj hasiče, protože hasit požáry přece nejde jen tak v teplácích. Děti si vyzkoušely hasičskou přilbu a vysoké žaru odolné boty. Dozvěděly se také, že hasiči pomáhají nejen při požárech, ale také při dopravních nehodách, záplavách a také když se něco stane nějakému zvířeti. Děti byly opravdu šikovné a hasiči je za to odměnili krásnými omalovánkami.

Tyto tři dny byly pro všechny opravdu poučné a snad každý Tygřík i Medvídě už bude vědět, jak se chovat v situacích, kdy je potřeba volat následující čísla:

158

155

150

Mgr. Barbora Schwanzerová
učitelka MŠ při ZŠ a MŠ Tršice, p. o.